

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa (...) Bank S.A. w W.
przeciwko G. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 września 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz nie
obciąża pozwanego G. P. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 września 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie z powództwa (...) Bank (...) S.A. przeciwko G. P. o zapłatę, na skutek apelacji Pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 26 czerwca 2018 r., w punkcie I oddalił apelację, zaś w punkcie II zasądził od Pozwanego na rzecz Powoda 18.750 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) skargę kasacyjną wywiódł Pozwany, zaskarżając go w całości i zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania, które to uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233

§ 1 k.p.c. i art. 217 § 1 k.p.c., art. 227 k.p.c., art. 278 k.p.c. oraz naruszenie prawa materialnego, tj. art. 58 § 1 i 2 k.c. i art. 387 k.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Skarżący wskazał, iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz, w przypadku, gdyby Sąd Najwyższy nie uznał, iż takie zagadnienie występuje, to skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Powód wniósł o odmowę jej przyjęcia do rozpoznania z uwagi na brak przesłanek z art. 398⁹ k.p.c., a w przypadku jej przyjęcia oddalenia skargi. W każdym wypadku zaś o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien każdorazowo spełniać wymagania wynikające z treści właściwych przepisów, a także być sformułowany wraz z uzasadnieniem zgodnie ze standardami wskazywanymi wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

W niniejszej sprawie wniosek Skarżącego standardom tym nie sprostał. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego wskazanie jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) nakłada na skarżącego obowiązek nie tylko sformułowania tego zagadnienia, ale, co istotne, przedstawienia wyczerpującej argumentacji, wykazania, że jest to zagadnienie nowe, dotychczas nierozstrzygnięte, oraz że jego precedensowy charakter będzie miał znaczenie przy rozstrzyganiu spraw podobnych przez sądy powszechne. Uzasadnienie zatem tej przesłanki wymaga od skarżącego szczególnej staranności w wykazywaniu „istotności” zagadnienia, które musi mieć charakter prawny. Natomiast Skarżący, w oderwaniu od ustalonego stanu faktycznego, wniósł o dokonanie oceny praktyk banków w stosunku do odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki.

Kolejnym argumentem, na który powoływał się Skarżący argumentując o istnieniu istotnego zagadnienia prawnego, jest problem tzw. nadzabezpieczenia, wskazując, że występujące rozbieżności orzecznictwa prowadzą do stanu niepewności. Powołał przy tym w uzasadnieniu skargi dwa orzeczenia Sądu Najwyższego, jednak bez pogłębionej analizy, dlaczego według Skarżącego orzeczenia te są rozbieżne i jakie wywołują wątpliwości.

Powołując się na rozbieżności w orzecznictwie sądowym skarżący nie może we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczać się do powołania występowania takich rozbieżności, lecz obowiązany jest wskazać, na czym rozbieżność ta polega oraz powołać orzeczenia, z których wynika, pozostając jednocześnie w związku ze sprawą podlegającą rozpoznaniu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Wniosek ewentualny o przyjęcie skargi do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej nie został w żaden sposób merytorycznie umotywowany.

Rolą Sądu Najwyższego nie jest poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W dotychczasowym orzecznictwie Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, iż uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie przesłanki wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami albo w wyniku niewłaściwego zastosowania prawa. W tym sensie wada kwestionowanego przez skarżącego orzeczenia musi być „oczywista”. Przedstawiając jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” skarżący powinien wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia (zob. *inter alia* postanowienia Sądu Najwyższego z: 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100 i 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Wyłącznie te okoliczności podlegają ocenie na etapie przedsądu.

Przytoczone przez skarżącego okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (zob. np. postanowienia Sądu

Najwyższego z 20 października 2005 r., sygn. akt II CZ 89/2005, z 10 sierpnia 2006 r., sygn. akt V CSK 2004/06, i z 24 lutego 2006 r., sygn. akt IV CSK 8/06). To na skarżącym spoczywa obowiązek sformułowania w ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odpowiednich argumentów wskazujących na istnienie powyższych okoliczności.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przesądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ *in princ.* k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c., z uwagi na sytuację osobistą i majątkową Skarżącego.

jw